पर्ज्जन्यं नमसा विवास । कनिक्रदद्वृषभो जीरदानुः । रेतो दधात्योषधीषु गर्भम्" [५] इति । हे पर्ज्जन्यदेव तव समच्छ्र अस्मद्धितं बलमभिलक्ष्य वद गर्ज्जनरूपं शब्दं कुरु । येन गर्ज्जनेन वृष्टिद्वारास्माकं बलं सम्पद्यते तथा गर्ज्जनं कुरु । हे ऋत्विक्समूह आभिर्गीभिः वैदिकीभिः स्तुतिभिः पर्ज्जन्यदेवं स्तुहि नमसा विवास सर्व्वो जनो नमस्कारेण परिचर्य्या-ञ्चकार । कनिक्रदत् पुनः पुनः गर्ज्जन्, वृषभो वर्षणकामः, जीरदानुः अस्मज्जीवनहेतुरयं पर्ज्जन्यः ओषधीषु गर्भं रेतः गर्भकारणवीजं दधातु स्थापयतु ॥

अथ पञ्चदशीमाह । "यो गर्भमोषधीनाम् । गवां कृणोत्यर्व्वताम् । पर्ज्जन्यः पुरुषीणाम्" इति । यः पर्ज्जन्यः ओषधीनां गवां अर्व्वताम् अश्वानां पुरुषीणां मनुष्यस्त्रीणाञ्च गर्भं कृणोति करोति स पर्ज्जन्यः अभीष्टं साधयत्विति शेषः ॥

अथ षोडशीमाह । तस्मा इदास्ये हविः । जुहोता मधुमत्तमम् । इडां नः संयतं करत्" इति । यः पर्ज्जन्यदेवः गर्भप्रदः, तस्मा इत् तस्यैव पर्ज्जन्यस्य देवस्य आस्ये मुखे हे ऋत्विजः हविर्जुहोत । कीदृशं हविः, मधुमत्तमम् अतिशयेन मधुरं, स च पर्ज्जन्यः अस्माकं संयतं सम्यक् नियतं इडाम् अन्नं करत् करोतु । पर्ज्जन्यायेत्यादिमन्त्रचतुष्टयं पर्ज्जन्यदेवताके कर्म्मणि द्रष्टव्यम् । अतएव सूत्रकारश्चातुर्म्मास्येष्वन्वारम्भणीयेष्टौ पर्ज्जन्यचरुं विधाय तत्र पर्ज्जन्यायेति मन्त्रद्वयं विनियुक्तवान् ॥